

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., v právní věci **žalobce: Ing. B. H.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Ing. Petrem Perglem, advokátem se sídlem v Litvínově, ul. Žižkova č. p. 480, PSČ 436 01, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor životního prostředí a zemědělství, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č. p. 3118/48, PSČ 400 02, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2014, č.j. 1662/ZPZ/2014-3, JID: 65232/2014/KUUK,**

takto:

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím jím zplnomocněného právního zástupce, která byla odevzdána k poštovní přepravě dne 22. 10. 2014, u zdejšího soudu domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ze dne 12. 5. 2014, č. j. 1662/ZPZ/2014-3, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, odbor životního prostředí, ze dne 28. 2. 2014, č. j. MUKK/4594/2014, jímž bylo k žalobcově námitce podjatosti rozhodnuto o tom, že pracovníci Městského úřadu Kadaň, a to Ing. J. F., p. V. B. a p. Z. K., nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování v řízení o návrhu na uložení pokuty za porušení povinnosti dle ust. § 3 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, vedeném pod sp. zn. ŽP/158/2013/Bro. Současně žalobce požadoval, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému nahradit mu náklady soudního řízení.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. **lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem**, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců

nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaný zaslal relevantní část správního spisu včetně žalobou napadeného rozhodnutí s dokladem o jeho doručení žalobci spolu se stručným písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhoval odmítnutí žaloby pro opožděnost, na základě čehož soud mohl posoudit, kdy začala žalobci běžet lhůta pro podání správní žaloby. Tuto skutečnost totiž žalobce v předmětné žalobě neuváděl a ani z jím předložených písemností to nebylo patrné, ovšem před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě, nepochybně patří.

Z obsahu předložené relevantní části správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo doručováno legitimně právnímu zástupci žalobce Mgr. Ing. Petru Perglovi, neboť ten žalobce zastupoval ve správním řízení na základě plné moci ze dne 28. 2. 2014, a to rovněž zcela legitimně prostřednictvím datové schránky tohoto právního zástupce. K řádnému doručení žalobou napadeného rozhodnutí prokazatelně došlo dne 13. 5. 2014, kdy se do datové schránky právního zástupce žalobce přihlásila oprávněná osoba ve smyslu ust. § 8 odst. 1 až odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, jak vyplývá z příložené doručenky vytištěné z elektronického systému datových schránek. Tento den, tj. 13. 5. 2014, je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí úterý **13. 5. 2014** a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila ve smyslu ust. § 40 odst. 3 s. ř. s. v pondělí **14. 7. 2014**, jakožto nejbližší následující pracovní den po neděli 13. 7. 2014.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že žalobce prostřednictvím svého právního zástupce tuto žalobu, prokazatelně podal k poštovní přepravě **až dne 22. 10. 2014**, když tato skutečnost zjevně vyplývá z otisku razítka podací pošty na obálce, v níž byla soudu zaslána předmětná žaloba.

Na základě předloženého dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného spolu s relevantní částí správního spisu a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo jinak, než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl nucen v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku usnesení ad I. bez dalšího odmítnout.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů

řízení. Protože soudní poplatek dosud nebyl žalobcem uhrazen, tak soud o jeho případném vrácení žalobci nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 31. října 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová,
v.z. *Petra Skřenková*